

TKP'nin SESİ:

21.3.1977 (Pazarlıtesi)

S.D. Bu yayımmızda "Faşizm urunu temizlemek gerek" başlıklı yorumumuzu , "Devrimci güç birliği sorunu ve düşmanları" Konulu yazımızı, "TKP MK organı ATILIM" gazetesinden bir derleme

TKP Konferansında kabul edilen tezlerden bir bölüm dinliyecek  
sınız.

S.D. TKP Konferansının belgelerini okumaya devam ediyoruz. TKP Konferansı TKP MK Polit Büro üyesi Saydan yoldaşın "Plâtform" başlıklı raporunu oybirliği ile onayladı. S.D. Şimdi "Platformun" ilk bölümünü dinliyeceksiniz.

Pazar

TKP'nin Sesi:

20 Mart 77

S.D. Bu yayınıımızda "Faşizmin urunu temizlemek gerek!" başlıklı yorumumuzu, "Devrimci güç birliği sorunu ve düşmanlar" ,

" Türk-İş içindeki sosyal-demokrat sendikalar bir bütün oluşturmuyorlar" başlıklı yazıları, TKP MK organı "Atılım gazetesinin Mart sayısından bir derleme, TKP MK Genel Sekreteri Bilen yoldaşın TKP Konferansında okuduğu MK raporundan bir ~~zet~~ özet dinliyeceksiniz

Burası TKP'nin Sesi. D.D. önce "Faşizmin urunu temizlemek gerek" başlıklı yorumumuzu dinliyeceksiniz.

YORUM

pagara  
26.3.977 A.

~~ANTİKOMÜNİZMİNİN TEMİZLEMESİ GEREK~~

FAŞİZM URUNU TEMİZLEMELİ GEREK!

Ankarada yeni bir tutuklama, Demirel hükümetinin oluşturan gerici faşist politikacıların faşizm tırmanmasında yeni yeni çabalara başvurduklarını bir daha doğruladı. Biliyoruz Demirel ortaklığı memleketi baştan başa kana buluyor. İşçi sınıfına, devrimci gençliğe bütün ~~devrimci~~ ilerici yurtsever güçlere karşı bir iç savaş açmıştır. Gazetelerde faşist saldırılar sabit başlıklar haline gelmiştir. Edirneden Karsa, Iskenderundan Samsuna kadar yurdun bütünü Demirel ortaklığının tertiplendiği bu faşist saldırılarla dolup taşıyor. Bugün artık Türkiyede Cumhuriyet gazetesini ~~okuyamaz~~ okuyanlar bile Türkesin Ülkü Ocaklarına bağlı faşist çetelerin saldırılarına hedef oluyor.

Türkiye Komünist Partisi gizli savaşmak zorunda bırakıldığı halde, egemen çevrelerin büyük sermayenin, ~~hükümet~~ yerli yabancı tekellerin Natoya ve Amerikan emperyalizminin elbirliği ile yürüt-tükleri halkımıza karşı bu kanlı saldırılara, faşist yöntemlere karşı <sup>demokratik</sup> ulusal savaş bayrağını açtı. Bütün ulusal demokratik güçleri birliğe çağırdı. Çağırarak kalmadı. Sınıf savaşımının, ulusal kurtuluş hareketinin değişik yönlerinde savaşta bu eylem birliğini sağlamakta başa-rılar elde etti. TKPnin bu savaşımı işçi sınıfı, emekçi halk, devrimci aydınlar tarafından benimsendi. TKPnin uluslararası işçi ve komünist hareketinde saygınlığının ~~artması~~ arttı. Parti konferansının büyük bir başarı ile yapılması, işçi sınıfının ulusal sosyal kurtuluş savaşımını yeni yeni ve daha geniş boyutlara ulaştırdı.

İşçi sınıfının öncü politik partisinde daha geniş ölçüde örgütlenmesi, partinin anti-emperyalist, anti-faşist demokratik savaşında öncü rolünün açık seçik belirlenmesi birçok ilerici, gerçekçi politikacılar~~www~~ TKP'ne konan yasağın kaldırılmasını istediler. Sayın Behice Boran TİP'in birinci Kongresinde bu öneriyi memleket kamuoyu önünde açıkça belirtti. Yurtsever basın bu isteğe geniş ölçüde katıldı. Daha sonra gerçekleri kabul etmek, ~~güvenli~~ akıntıya karşı durmamak gibi bir tutumla Başbakan yardımcısı Erbakan da TKP'ne konan yasağın kaldırılmasını savundu. <sup>Türk-İşe bağlı</sup> Petrol-İş genel başkanı İsmail Topkar yine bu gibi bir tutumla TKP'ne konan yasağın kaldırılmasını istedi.

Türkiye'de TKP'ne konan yasağın kaldırılması dünya komünist ve işçi hareketinde de geniş bir kampanya konusu oldu.

Bilindiği gibi, geçen yılın Haziran ayında Avrupa Komünist ve İşçi partileri/ Berlin konferansında, TKP'nin serbest bırakılması kampanyasını destekliyeceklerini yönünde bir karar aldılar. Bu kararı birçok kardeş parti basınıyla, elindeki politik araçlarla uygulamaya başladı. Yunanistan Komünist Partisi, Fransız Komünist partisi bunlar arasındadır. En son, Fransız Komünist partisi Merkez Komitesi üyelerinden Jak Deni, Pariste yabancı muhabirler kulübünde tertiplemediği uluslararası basın toplantısında Türkiye Komünist Partisine konan yasağın kaldırılmasını istedi.

Ulusal ve uluslararası plânda TKP'nin serbest bırakılması yönündeki gelişmeler savaşımın bu gelişmesi hükümet, büyük sermaye, emperyalizme bağlı çevrelerini paniğe uğrattı. Gerici basın, Sükân ve Sükân gibi politikacılar TKP'ne karşı saldırılarını arttırmaya çalıştılar. En son

hükümet ve gizli polis çevreleri birkaç gün önce Türkiye Komünist Partisi üyelerini tutsak ettiklerini açıkladılar. Polis, bu yurttaşlardan birinin evinde sözüm ona iki tabanca ve yasaklanmış yayınlar bulmuş. Bu kaba bir faşist provokasyonundan başka bir şey değildir. Bu kaba faşist provokasyonu MIT'in, CIA ~~min~~ uzmanlarının başının altından çıkmıştır. Silâhlı savaşım, iki tane kültür tabancayla olmaz. Ayrıca TKP her türlü zamansız silâhlı çıkışlara, avantürizme, Maculuğa , anarşizme karşıdır. Bunlara karşı savaşarak, işçi sınıfının sınıf savaşımını geliştirmektedir. TKP'nin ~~bu~~ devrim taktik ve stratejisi, işçi sınıfının yürüttüğü sınıf savaşımından hiçbir zaman ayrılmaz.

Bu durum, yani gerek TKP'ni serbest bırakma savaşımının gelişmesi, gerekse TKP'ne karşı savaşımı azılı , gerici, hükümet tarafından faşist tırmanmanın bir yönü olarak belirmesi şu gerçeği bir daha doğruluyor: 141,142. maddeler gibi faşist hükümler, TKP'ne konan yasak Türkiyede

yalnız büyük sermaye çevrelerinin, emperyalizmin, işbirlikçilerin bütün emekçi halkımıza, bütün demokratik haklara karşı saldırılarını geliştirmekte, faşist tırmanmayı sağlamalarına yarıyor. Bundan ötürü faşist kanunların, ~~ve~~ TKP'ne konan yasağın kaldırılması için savaşmak, Türkiye'de anti-emperyalist, anti-faşist savaşımın ayrılmaz bir yönüdür.

TÜSTAV  
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TKP'nin SESİ için  
TKP'nin SESİ için

20.3.77 *muğra*

A.

Devrimci güç birliği sorunu ve düşmanlar

Son günlerde , özellikle seçim kampanyasında ve seçimlerde bütün demokratik, anti-faşist güçler arasında eylem birliği fikri bir hayli mesafe aldı. Bu gelişmenin TKP'nin gelişmesiyle yakından bağlı olduğuna şüphe yoktur. Çünkü, ~~www~~ 50 yıl<sup>a</sup> yakın dünya tarihine bir göz attığımızda, anti-faşist, demokratik eylem birliği fikrinin komünist partilerinden geldiğini ve komünist partilerinin, bu fikrin~~www~~ yaşama geçirilmesinde öncü rol oynadığını~~www~~ gösterir<sup>rüz</sup> oynadıklarını gösterir. Almanya'da, İtalya'da, İspanya'da, Fransa'da, Portekiz'de ve dünyanın her yerinde bu gerçek, sosyal -politik bir yasallık olarak belirmiştir.

Türkiye'de de bu böyle olmuştur ve olmaktadır.

CHP ile TİP, ~~www~~ Birlik Partisi ve daha bazı ilerici örgütler

arasında diyalogların açılması memnunlukla karşılanacak bir gelişmedir. Çünkü, bu diyaloglar, ilerde meydana gelecek olan bağlaşıklıklar, aşırı gericiliğe, faşizme, büyük sermayeye, büyük sermayenin egemenliğine karşı yöneliktir. Bundan ötürü ~~de~~ anti-emperyalist ve demokratik bir anlam da taşır. Çünkü, her yerde olduğu gibi Türkiye'de de faşist eylemlerin, genellikle faşizmin doğurucusu/emperyalizmdir. Türkiye şartlarında Amerikan emperyalizmidir. NATO'ya, SENTO'ya egemen emperyalist çevrelerdir.

Komünistler bu gelişmeyi memnunlukla karşılar, yalnız bu gelişmenin daha da genişlemesini, bütün devrimci güçleri kapsamasını, dolaylı dolaysız bir anti-komünizmden arınmasını da ister. Ancak bu gibi ~~win~~ boyutlara ulaştığı zamandır ki, anti-faşist , demokratik eylem birliği faşizmi yenmek, emperyalizmi geriletmek, işbirlikçilerin egemenliğine

son vermek, seçimlerden önce, Demirel hükümetini devirmek, Demokratik bir hükümetle seçimlere gitmek ve seçimlerden sonra demokratik hakları genişletebilecek , ileriv bir demokratik düzene yol açabilecek bir iktidarın ve egemenliğin kurulmasına önayak olabilecek güçlerin parlamentoda çoğunluğunu sağlamak ~~mümkün olacaktır~~ hedefine ulaşılabacaktır.

Bu gibi bir gelişmenin perspektifleri belirmişken /TİP yöneticileri tekeller dışı ulusal burjuvazinin politik gücünü temsil eden CHP ile eylem birliğinin ilk adımlarını atarken /~~anti-komünizm~~ TKP'ne karşı tutumlarını gerçekçi bir raya oturturken, /bir yandan da devrimci sendikalar konfederasyonu, DİSK'i bölmek, tabanını yönetime karşı çıkarmak yöntemlerini sürdürüyor, hatta daha da şiddetlendiriyorlar. Bu gibi bir tutumla anti-emperyalist, anti-faşist, demokratik ve devrimci eylem birliği politikası yürütülemez. Ve bu tutum, en çok burjuvazinin

işine yarar. Çünkü bu birliğin lokomatifi, omurgası durumunda olan işçi sınıfının savaşımını kösteklemek, onu bölmek gibi ağır tarihsel sorumluluk ve bu sorumluluğu doğurulan bir durum meydana getirir.

TİP yönetimine bağlılığıyla tanınan "Yürüyüş" dergisinin başyazarı Yalçın Küçük, bu bölücü tutumun bayraktarı durumundadır. Bu şahsın yazılarının tek hedefi/devrimci güçleri bölmek, bir "Tercümen" gazetesine <sup>gibi</sup> aşırı gerici çevrelerin diliyle DİSK yönetimine saldırmak, TKP'ne çirkef sıçratmak, velhasıl faşizme, aşırı gericiliğe, büyük sermayeye ve emperyalizme karşı savaşımın geliştiği bu günlerde bu savaşı yürütenleri birbirine düşürmek için/Yalçın Küçük/elinden geleni ardına bırakmamaktadır. Bu şahsın bu tutumuyla, TİP yönetiminin Birinci Kongrede beliren politikası arasında derin ve bağdaşmaz bir çelişkinin bulunduğu apaçık meydana çıktı.

Yalçın Küçük, devrimci güçlerin bölmek zanaatını geliştirmekle büyük burjuvaziye, emperyalizme baha biçilmez bir hizmette bulunmaktadır. Bu şahsın bölücü hayalinde neler yok ki? Bu hastalıklı hayalde, hatta DİSK'de "TİP'e küfredenler partisi" gibi ~~zavallıca~~ plânlı bir <sup>ye</sup> bölücülüğü örtbas etmek isteyen bir zavallılıkla büyük burjuvaziye ~~hizmet~~ etmek gibi senaryolar vardır.

Sovyetler Birliği ile Türkiye arasındaki ekonomik, teknik, kültürel gelişmelerin politik gelişmelere de yansıdığına şüphe yoktur. Çağlayangilin Moskova ziyareti sırasında Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında yeni anlaşmalar imzalanmıştır. Sovyetler Birliği Türkiye'ye on yıl içinde 21 milyar liralık yeni bir kredi açmıştır. Bu yeni yardım, fabrikalar, enfrastrüktür tesisleri biçiminde devlet sektörüne, yani halka yapılacaktır. Bu yardımlar Türkiye'nin sanayileşmesinde, kalkınmasına, işsizliği yenmesine, emekçi halka yeni yeni iş olanakları

yaratmasına yarıyacaktır. Bu durum, Türkiye'de anti-Sovyetizmi, anti-komünizmi daha da geriletecek, demokratik güçlere yeni yeni gelişme olanakları yaratacaktır. Bu gelişme paralelinde ortak düşmana karşı ~~enler~~ <sup>devrimci güçler</sup> arasında eylem birliğini güçlendireceğine şüphe yoktur. Bundan ötürü/demokratik ~~güc~~ devrimci güçler arasında eylem birliğine saldıran-ları, bölücülüğü yürütenleri demaske etmek, <sup>Maoculağa</sup>, anarşistlere karşı savaşıma ara vermemek, demokratik devrim hareketinin bir zorunlu-ğu olarak beliriyor.

Türk-İş içindeki sosyal-demokrat sendikalar  
bir bütün oluşturmuyorlar.

Türkiye Komünist Partisi, işçi sınıfımızın sendikal alanda kurula-  
cak olan birliğinin Türkiye işçi hareketi ve tüm ulusal demokratik  
hareket için taşıdığı büyük önemi her zaman vurgulamıştır. İşçi sını-  
fının sendikal birliğinin önüne dikilen engelleri, işbirlikçi burjuva  
hükümetlerini, Türk-İş'in başındaki sarı sendikacıları, CIA ve Mit oyun-  
larına göstermiştir. İşçi sınıfı hareketini burjuvazinin emriyle arka-  
dan vurma çizgisi izleyen Tunçlara-Şidelere karşı Türk-İş içindeki  
ilerici muhalefeti sürekli desteklemiştir.

İşçi sınıfımızın öncü politik örgütü TKP, sınıf sendikacılığı te-  
meli üzerinde yükselen güçlü bir sendikal hareketin, sınıf savaşında-  
ki belirleyici rolünü önemle belirtmiştir.

Bu açıdan,Türk-İş içindeki sosyal demokrat muhalefet ve bu muhalefetin Tunçları/ yönetimden uzaklaştırmada hâlâ neden yetersiz kaldıkları~~xxx~~ üzerinde durmak gerekiyor.Bu durum,sosyal demokrat sendikaların ~~kendi~~ bir bütün oluşturmadıklarında,kendi aralarında iki eğilime ayrıldıkları gerçeğinde yatıyor.Sosyal-demokrat sendikalar arasındaki sağcı eğilim bu güne kadar Tunç gurubunun ayakta kalmasının günahını omuzlarında taşıyor.Sosyal-demokrat sendikaların sol kanadı,sağcı sosyal-demokratların uzlaşmacılığından ötürü zayıf kalıyor.

Bugün her kim ,Türk-İş içindeki Tunçları-Şideleri kazanma umundan söz ediyorsa,o yığınları boşuna oyalyor,işbirlikçi burjuvazinin değirmenine su akıtıyor,demektir. Komünistler,sosyal-demokratlarla eylem birliğine her zaman hazırdırlar.Ama,yine komünistler,sosyal demokratlar arasındaki sınıf uzlaşmacılığı çizgisini ve her tür

anti-komünist tutumları kıyasıya eleştirmekten de geri durmazlar. Günümüzde, Türk-İş içindeki sağcı sosyal-demokratlara karşı böylesi bir eleştiri ve savaşım günceldir. Bu savaşım, Türk-İş'in yazgısını da belirleyecektir. Sağcı sosyal-demokratların yalpalamaları yenilgiye uğradığı gün Türk-İş yönetimindeki CIA ajanları, sarı sendika ağaları, işbirlikçi burjuvazinin işçi sınıfı içindeki uzantıları yerlebir olabilir.

Türk-İş içindeki sosyal-demokrat sendikalar arasında böylesi iki eğilimin bulunduğunu hergünkü olaylar da doğruluyor. Türk-İş'in son Zonguldak toplantısında Yol-İş Federasyonu başkanı Halit Mısırlıoğlu, CHP'nin legal sosyalist partilerle diyalog kurmasını bahane ederek, Türk-İş'in sarı yönetiminin paralelinde kalarak Türk-İş'in açık bir tutum almasını engellemiştir. Aynı Mısırlıoğlu, yalnız tüm demok-

matik güçlerin cephe birliğine düşmanlık etmekle kalmamış, daha da ilerleri giderek, işçi sınıfının sendikal birliğine karşı da Tunçların, Narinlerin, Demirellerin ağzıyla saldırmıştır. DİSK'le işbirliğine yanaşmamıştır. Sağcı sosyal-demokratların o halde Tunçlarla-Şidelerden ne farkı var? Her iki gurup eylemde birleşiyor. CHP kendi dışındaki solla işbirliği yaparsa biz CHP'yi desteklemeyiz demek, seçimlerde demokratik güçlerin oyları parçalansın, hükümet yine gerici-faşist partilerin elinde kalsın demektir. İşte sağcı-sosyal demokratlar, izledikleri çizgiyle, ister istemez Tunçların-Şidelerin/ihanet çizgisine düşüyorlar.

Buna karşılık, Türk-İş içindeki sosyal-demokrat sendikalar arasında bir başka eğilim daha vardır. Bu eğilimin sözcüleri, sosyal demokratlarla sosyalistler, komünistler arasında diyaloga, dayanışmaya

belirli ölçülerde yanaşıyorlar, işçi sınıfının sendikal cephesini savunuyorlar. Bu yöndeki gelişmelerin ipuçları "işçi-işveren ilişkileri semineri" adlı toplantıda bir ölçüde ortaya çıktı. Özellikle Türk-İş'e bağlı Petrol-İş sendikası başkanı İsmail Topkar'ın tutumu sol sosyal demokrat eğilimi <sup>ya bir belirtisidir.</sup> gösteriyor. Topkar, TKP'nin legal, yasal olarak örgütlenemeyişini, ülkenin en büyük eksiklerinden biri olarak gördüğünü belirtti. Ayrıca Türk-İş ile DISK arasındaki bir eylem birliğinden yana olduğunu söyledi. Sosyal-demokrat hareketteki eğilimler, kuşkusuz, kişilere bağlı değil. Kişiler, şu ya da bu eğilimler arasında yer değiştirebilirler. Türk-İş tabanındaki yığınlar hızla sola kaymaktadır ve Topkar'ın sözleri aslında, Türk-İş tabanındaki işçilerin özlemidir.

Sosyal-demokrat sendikalar arasında artık iki eğilimin varlığı <sup>sendikalarda, bu alanda en çalışmalarında</sup> objektif bir gerçektir ve komünistler bu ayrımı dikkatle ele almak zorundadır.

TKP'nin SESİ:

20.3.1977 Nec.

"ATILIM" gazetesinin Mart sayısından bir  
derleme:

D.D. , Türkiye Komünist Partisi MK organı "ATILIM" gazetesinin Mart sayısının birinci baskısı şu günlerde okuyucularının eline geçerken, ikinci baskısı da çıkmış bulunuyor. Bilindiği gibi, TKP MK, okuyucu sayısının sürekli artmasını ve isteklerin çoğalmasını gözönünde bulundurarak "ATILIM" ın, hem tirajını hem de baskısını iki katına çıkarmayı kararlaştırmıştı. Bu karar gereğince TKP MK organı "ATILIM" gazetesini, Ocak 1977'den başlayarak her sayısı iki baskı halinde çıkmaktadır.

S.D. "ATILIM" ın Mart sayısının birinci baskısı, TKP Konferansının yapılmasından birkaç gün sonra çıkmıştır. Bu nedenle gazete

Mart sayısında yer alan yazıların büyük bir bölümü TKP Konferansının aldığı kararlar ışınlarında hazırlanmıştır.

ATILIM'ın bu sayısında birinci sayfada, TKP MK, Konferansla ilgili açıklaması, "Konferansın ışınları" başlıklı başyazı, Yığın eylemleri", "Uyarı", "Nazım Hikmet 75 yaşında" "Dikkat, Dikkat" başlıklı yazılar yer alıyor. "Konferansın ışınları" başlığını taşıyan başyazı, Konferansın Türkiye Komünist Partisinin gelişmesinde tarihsel bir aşama ve dönemeç olduğunu vurguluyor. "Bu konferans, hem partinin gelişmesine, hem işçi sınıfının, tüm halkımızın yazgısına, kurtuluş savaşına çözümleyici damgasını vuruyor" denilen başyazıda, partinin önünde çözümlenmesi zor sorunların bulunduğu belirtiliyor. Başyazı şöyle son buluyor: Konferans bütün bu sorunların çözümlenmesinde kapıları açacak Marksçı-Leninci

anahtarları da veriyor. Partinin programı, savaş platformu, Konferansın Leninden esinlendiği, bu kaynaktan aldığı ışınlar savaş yolumuzu aydınlatıyor."

D.D. "Atılım gazetesinin Mart sayısında yer alan "Yığın eylemleri" başlıklı yazıda yığınsal eylemlerin MC'yi yıkmak, demokratik seçim hükümetini kurmak için temel savaşım biçimi olduğu vurgulanıyor. "ATILIM" ın ikinci ve üçüncü sayfalarında yer alan yazıların başlıkları ise şöyledir: "Birlik süreci", "8 Mart", "Maocu borkurtlar", "Kan ve yalan elele", "Üretici köylünün sorunları", "Sosyalist ülkelerden haberler", "Büyük Ekimbrun 60. yılı" "Dünya barış güçlerinin forumu" "Dünya Demokratik Kadınlar Federasyonunun toplantısı" ve Lenin Köşesinde de: Yığın eylemleri ve komünistler".

Atılım gazetesinin Mart sayısında "Parti yaşamı" köşesinde: Yeni aşamada TKP" , "İdeolojik savaşım" "Suphiler anıldı" başlıklı yazılar, "Militanlardan" köşesinde de "Sendikal alanda gelişme" "Ayrıllıkçılığa karşı" ve "Sovyet düşmanlığı başlıklı yazılar yer alıyor.

D.D., Parti yaşamı köşesinde çıkan Yeni aşamada TKP" başlıklı yazıda aynen şöyle deniyor: